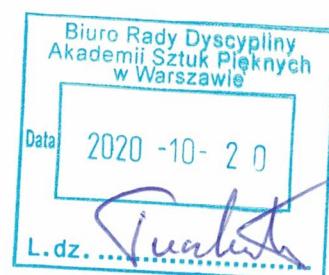

dr hab. Tomasz Nowak, prof. uczelni,
Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny
w Siedlcach, Wydział Nauk Humanistycznych,
Pracownia Sztuki

Siedlce dnia 2 października 2020 r.

Recenzja

rozprawy doktorskiej mgr Karoliny Lizurej w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, zrealizowanej pod opieką promotorską profesor Joanny Gołaszewskiej z Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Recenzja, sporządzona na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 r.poz.1789 ze zmianami) w związku z art. 179 ust 1 ustawy z Dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.u. z 2018 r. poz. 1669) oraz uchwałą Rady Dyscypliny Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie z lipca 2020 roku.

Informacje ogólne o doktorantce.

Karolina Lizurej studiował na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom magistra sztuki uzyskała w 2014 roku w Pracowni Malarstwa u profesora Andrzeja Rysińskiego. W trakcie studiów na kierunku malarstwo, poszerzając sferę doświadczenia i kompetencji, wszczyna proces kształcenia na Wydziale Konserwacji uzyskując w roku 2019 dyplom magistra sztuki w zakresie konserwacji i restauracji malarstwa i rzeźby polichromowanej.

W latach 2014-2018 realizuje program studiów doktoranckich w trybie niestacjonarnym na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie.

Pozostając w ciągłym procesie kształcenia i doskonalenia realizuje projekty indywidualne oraz bierze udział w prezentacjach zbiorowych w kraju i za granicą.

W roku 2018 Rada Wydziału Malarstwa ASP w Warszawie po zapoznaniu się z dokumentacją oraz koncepcją rozprawy doktorskiej, w tym proponowanym tematem przewodu doktorskiego pt. "Proces, materia i idea w obrazie" wszczęła Pani Karolinie Lizurej przewód doktorski w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie – sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Ocena rozprawy doktorskiej

Praca doktorska magister Karoliny Lizurej w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, zrealizowana pod opieką promotorską profesor Joanny Gołaszewskiej składa się z cyklu 20 obrazów zrealizowanych w technice olej na płótnie oraz tkanin: *Miłość niebiańska#1, haft ręczny, 250x170 cm, 2019r.*, *Miłość niebiańska#2, haft na płótnie, 160x150 cm, 201 r.*, *Miłość niebiańska#3, haft na płótnie, 160x150 cm, 2019 r.*, oraz części opisowej pt. *Materia, proces i idea w obrazie*.

Przedstawiona dokumentacja dotycząca przewodu doktorskiego Pani mgr Karoliny Lizurej dostarczona przez Biuro Rady Dyscypliny ASP w Warszawie (dnia 8 września 2020 roku), pozwala stwierdzić ich kompletność oraz staranne i zgodne ze stosownymi przepisami przygotowanie.

Realizacje malarskie Lizurej nawiązują w swej formie do idei polskiego koloryzmu, natomiast w warstwie treściowej i eksploracji motywu, do kontynuatorów tego nurtu z przełomu lat 70 i 80 -tych XX wieku – m.in. do przedstawiciela akademików warszawskich, profesora Krzysztofa Wachowiaka / *Słuchamy, słuchamy* 1977 r. , *Szczęście* 1981r./

Pozwoliłem sobie na takie porównanie również ze względu na czyste skojarzenia z tytułami prac malarskich pani Lizurej np.: *Panna młoda w tiulach na ciemnym tle.*; *Panna młoda z bukietem róż*, *Różowa panna młoda*, *Ludowa panna młoda*, *Groszkowa Panna Młoda*.

Czy można tu mówić o swoistym continuum spuścizny polskiego koloryzmu oraz jego autorskiej interpretacji?

Z całą pewnością propozycja Pani Lizurej jest wnosząca i jest świadectwem oddziaływania określonych dzieł tworzących historię malarstwa. Postawa Autorki jest owocem gruntownych studiów, które pozwoliły Jej na swobodne transponowanie i odkrywanie indywidualnego znaku w tworzeniu współczesnego komunikatu malarskiego.

Portrety w przestrzeni kompozycji artystki są zróżnicowane przez sytuacje i gesty, stają się swoistym zapisem zanotowanych zdarzeń i emocji. Są propozycją, którą autorka poddaje pod dyskurs. Obrazuje kondycję kultury i tworzącego ją człowieka. Owe portrety definiują określoną sytuację lub wręcz schemat cywilizacyjny. Emanują mocą miejsca, osoby, ujawniając poprzez materię użytego pigmentu, czy gestu malarskiego, swą archaiczną energię.

Część opisowa pt. *Materia, proces i idea w obrazie*, przedstawia oryginalne spektrum źródła inspiracji autorki.

We wstępie zapoznajemy się ze sferą zainteresowań autorki. Cytowana myśl Alberta Aurier o istocie malarstwa, wybrzmiewa w poszczególnych rozdziałach oraz kompozycjach plastycznych.

Czystość przekazu, układ poszczególnych części oraz ich treść, daje odbiorcy możliwość obcowania z oryginalnym zapisem poszukiwań malarskich. Jest świadectwem autorskiej kreacji. Procesu, który pozwala na odkrywanie kolejnych intelektualnych wartości i znaczeń w medium, jakim jest m a l a r s t w o.

Podejście do malarstwa Lizurej poprzez spójność treści i formy, a także zastosowany gest malarski, intrygujący rysunek w tkaninach, stanowi oryginalny komentarz do procesu kreowania komunikatu plastycznego.

Tkanina w twórczości autorki pojawia się na II roku studiów na Wydziale Malarstwa. W Pracowni profesor Doroty Grynczel powstaje cykl haftów, który podczas studiów doktoranckich został rozwinięty i stał się częścią opowieści o kondycji człowieka w optyce widzenia i doświadczenia Karoliny Lizurej.

Źródła inspiracji budują poszczególne kompozycje, które Artystka ożywia w przestrzeni malarstwa i tkaniny. Owe realizacje odczytuję, jako zapis doświadczenia i swobodnego cytowania historii idei budujących współczesny język malarstwa. Studium postaw artystycznych Jana Cybisa , Franka Auerbacha, dopełnia ogólny wydźwięk kompozycji plastycznych, odnoszących się do miejsc, ludzi oraz istoty ich znaczenia w procesie twórczym Autorki. Budowanie kompozycji poprzez impastowe oraz ekspresyjne kreowanie anatomii oraz widoczny dukt pędzla podkreśla wyraz w Jej malarskich medytacjach.

Śledząc dokonania i realizacje Autorki śmiem stwierdzić, iż od początku aktywności twórczej poszukuje w swojej przestrzeni formy najbardziej trwałej, w dbałości o jej przetrwanie i nieśmiertelność. Autorka spotyka na swej drodze bogate osobowości, które nie pozwalają jej się zatrzymać w dążeniu do samopoznania oraz do złożonego procesu doświadczenia.

Realizacje Lizurej są progresywne w drodze do budowania autorskiego kodu malarskiego. Kodu, który kreuje w oparciu o rzetelne podejście do studiowania historii

malarstwa XX i XXI wieku . Owa wiedza i szacunek do sztuki – dzieła pozwala wierzyć w czystość intencji przekazu oraz w autentyczność obrazowanego przeżycia.

Postawa twórcza Autorki ma znamiona ciągłego procesu w poszukiwaniu formy. Jej realizacje pozwalają wierzyć w trwałość i znaczenie współczesnego języka malarskiego, jako czystej nie-mimetycznej narracji.

Od roku 2019 rozpoczęła pracę na stanowisku asystenta w Pracowni Tkaniny Artystycznej dr Elwiry Sztetner na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Pani Karolina Lizurej jest aktywną artystką, laureatką wielu konkursów, przede wszystkim autorką wystaw, uczestniczką konferencji, autorką wystąpień poświęconych sztuce i jednocześnie zaangażowaną w proces dydaktyczny i organizacyjny, nie tylko macierzystej uczelni.

Reasumując, po analizie dorobku artystycznego, organizacyjnego, działalności dydaktycznej oraz pracy doktorskiej Pani magister Karoliny Lizurej, przygotowanej pod opieką promotorską profesor Joanny Gołaszewskiej z Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, stwierdzam, że wspomniana praca stanowi oryginalne dokonanie artystyczne oraz wykazuje ogólną wiedzę teoretyczną Kandydatki w dziedzinie sztuka w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki oraz potwierdza umiejętność prowadzenia przez wyżej wymienioną Kandydatkę samodzielnej pracy artystycznej. Uważam również, że przedstawiona przez Panią Karolinę Lizurej praca doktorska w pełni uzasadnia nadanie Jej stopnia doktora w dziedzinie sztuka w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

dr hab. Tomasz Nowak, prof. uczelni

